

14 Şubat Yazısı: Sevda Üstüne Denemeler I: "Aşksız Geleceğe Ağıt"

İçeriği Yazan: [Vedat KOÇAL](#) [1] Zaman: Çar, 15/02/2012 - 18:02

"Kapital iktidarda kaldıkça, değil yalnız toprak, değil yalnız insan emeği, değil yalnız insan kişiliği, değil yalnız vicdan, değil yalnız aşk, değil yalnız bilim, her şey, her şey kaçınılmaz olarak alınıp satılacaktır." - Lenin

"Halk aşksızsa sokaklar banka dükkanlarıyla doludur"

Cahit Zarifoğlu

Neden yavaşladığını soran kaşif beyazlara, "çok hızlı gidiyoruz; ruhlarımız geride kalıyor"diyen Afrikalı Yerli Rehber'in saygın anısına..

"Mutlu aşk yoktur" demişti Aragon; olanca kötümserliği ile. Bilemezdi; daha da kötüsünün olabileceğini; 21. yüzyıl, Aragon'u iyimser kıldı.

21. yüzyıl, insanoğlunun "aşksız" ilk yüzyılı olacak.

21. yüzyılın Şairleri, "mutsuz olanını da" gömüp tarihe, "aşk yoktur" diyecekler sadece.

"Kötülüğün çiçekleri" yazarı Beaudliere, bu kadar kötüsünü öngörebilir miydi acaba?

Belki, *"renkler hızla kirleniyordu/ birinciliği beyaza verdiler"* derken bunu kastediyordu Özdemir Asaf; kim bilir?

Atom Bombası gibi nice ürünün sahibi teknolojik zekası ile, fizik varlığından önce, insan olma özelliklerini yok ederek hazırlıyor kendi "kıyamet gününü"; traji-komik bir ironi içinde, kendi eli ile.

Çelik duvarların arkasına tutsak ettiği hayvanları, türlü işkencelerle eğiterek, kendisine eğlence aracı haline getirirken, kendi insanlığını da, o hayvanlarla birlikte yok ettiğinin farkında olmadan yok oluyor insanoğlu; kendisine değil de, kafesler ardında tutsak ettiği hayvanlara "vahşi-yırtıcı" demenin iki yüzlü sahteciliği içinde.

"Doğa içinde yaşam" reklamları ile yok ederken ormanları; ve güzel kokmak için delerken nefes alıp verdiği atmosferini..

"Son bizon avlanıp, son balık tutulduğunda paranın yenilmeyeceğini anlayacak" diyen Kızılderili Şefi, "genetiği ile oynanmış gıda" çağının açılacağını ve beslenme gereksinmesine sonsuz bir kaynak yaratılabileceğini öngörmemiş olabilir; ve bu yüzden her 3 insandan 1'inin kanser olup dehşetli acılar içinde öleceğini de..

Ama insanoğlu öngörebildi; şimdi elinin değmediği bir yer arıyor dağların başında, "organik gıda" üretmek için.

"İnsanlarda tek sıcak kanun/ üzümünden şarap yapmaları/ kömürden ateş yapmaları/ öpücüklerden insan yapmalarıdır" diyen Eluard, görmedi çok şükür, genetik devrimi ve laboratuvar ortamında üretilen "yapay döllenmiş" çocuklarımızı.

Kaç yüzyıldır aşkını göstermek için bir özel bir güne gereksinim duymamıştı insan; çünkü dokunmak bedavaydı; ve alınıp satılabilen bir "ürün" değildi aşk eskiden; çok zaman bedeli ağır olsa da, bir değiş-tokuş değeri, yani, "pahası" yoktu; şimdi sevgimizi göstermek için "nakit", "visa" veya "mastercard" a gereksinim duyuyoruz ve bir de "Saint Valentine" günlerine; çünkü her gün harcayacak kadar zengin değiliz; bu yüzdendir; "Anneler-Babalar-Sevgililer Günü" gibi 24 saatle sınırlandırma ihtiyacımız.

Hayatının geri kalanını, "aşık olduğu" kadınla yaşayabilmek için İngiliz Tahtı'nı bırakmış II. Philippe, mitolojik bir masaldan öte değil artık; pırlanta karatı ile ölçülen yalan sevgilerimizin gerçek dünyasında.

"Ben sana mecburum bilemezsin/ içimi seninle ısıtıyorum" diyen Şairse, "bir haftalık magazinsel aşk trendi" çağlarını görerek, kahrolarak öldü; ah ne yazık.

Kilimlerin desenlerini grafik programları "dizayn ediyor" nicedir. Bir genç kızın yüreğinden, ilmeğine taşıdığı duygu değildir; kilim deseni yapabilmek için "bilgisayarla çizim" olanağı var artık; eskiden, atan bir yürek sahibi olmak yeterliymiş. Ve işin ilginç yanı, bin bir buluş ve teknik olanakla ürettiğine değil de, eğitimsiz, salt bir insan olmaktan öte herhangi bir vasfı olmayan ve üstelik eski çağlarda yaşamış köylü kızlarının ilmeklerine "paha biçemiyor" insanoğlu; neden dersiniz?

İnsanoğlunun son yok oluşuna tek ve en umut verici çare olarak yarattığı Sosyalizmi yitirisi de aynı yanılgıdandır. "Artı emeğin parasal değeri ve sermaye" çelişkisini bir yana bırakıp, "sevginin var olup olmaması" çelişkisinin önünde kurmalıydı barikatını insan; ve sevginin var oluş alanını cephe kılmalıydı, tüketen düşmanına, kendine karşı savaşmak için.

Ne çare ki, savaş bitmiş; insan, kendine yenilmiş; hem yenilgisini hem zaferini ilan etmiştir. Tüm doğayı, hatta evreni tüketme kavgasında, en önemli engeli, "sevgi"yi ortadan kaldırmıştır insanoğlu.

Dünyasının yörüngesini bir yapay uydu atıkları çöplüğü haline getirebilmiş olmasında, "sevgi" nin amansız bozgununun payı yok mudur dersiniz?

Olanca yok ediciliği ile, "Aşk"ı da yok etti XX:yüzyıl; şimdi elinde kalanın "sevgi" diyor adına. Aşkın korkusuz, maceracı şövalyelerini bir bir gömdükten sonra, "sevgi"nin gerçekçi filozoflarına kulak verebilir artık rahatça.

Sevda, yazmaların oyasında, kilimlerin deseninde ve Karacaoğlan'ın dizelerinde dondu.

21. Yüzyıl'da çok arayacak çocuklarımız ve torunlarımız, Pablo Neruda'yı, ve elbette Garcia Lorca'yı.

Evrensel bir bilim kuramına göre, maymunlarla aynı kökeni paylaşıyoruz. Bundan birkaç yüz bin yıl önce "biz" farklılaşarak, "onlar" dan ayrıldık. Onlar, hep maymun kaldılar; bizse "insan" olduk. Farklılığımız, "akıl" denilen şeyi yaratmamız oldu.

Maymun akrabalarımız; büyük olasılıkla ortak uzak atalarımızın bırakıp yok oldukları yerde yaşamlarını sürdürüyorlar; halen sadece doğal dürtüleri ile yaşayıp buna uygun olarak "çiftleşiyorlar"; sadece ve sadece doğanın onlara verdikleri ile: dürtü ve içgüdü.

Ama biz "akıl" ı yarattık; ve sonra uzak atalarımızdan kalan doğal dürtü ve içgüdülerimizi onunla yeniden düzenledik. Uzak atalarımızın paylaştıkları düşünülen ortak özellikleri ile maymun akrabalarımız, sadece hormonlarının yönetiminde saniyelerle ölçülen çiftleşme anları yaşıyorlar; oysa biz "akıl" dan sonra "sevgi" yi yarattık; yarattığımız akıl, bizi hormonlarımızın doğal tutsaklığından kurtarıp, "insan" yaptı; bir bütün olarak sevgiyi, onun doruğu olarak ta ve en son, "aşk" denilen şeyi yarattık. Karşı cinsle olan ilişkiyi, birkaç saniyenin ötesine taşıyıp tüm ömrümüze yaydık; sadece çiftleşme anını değil, yok olduğumuz ana dek tüm zamanı paylaştık.

"Akıl devrimi" ile ortak kökenimizden ayrıldığımız Maymun akrabalarımızla aramızda ciddi bir zaman farkı var; biz son 10.000 bilinen yıldır aklımızı geliştirip dünyaya egemen olduk; onları da, akrabalarımız olmalarına hiçe sayıp, üstelik salt bu benzerlik yüzünden kafeslerimize tutsak edip panayır yerlerinde eğlenme aracımız haline getirdik: Nietzsche'nin dediği gibi: "İnsan için maymun nedir; utanılacak bir geçmişten başka?"

Sokrates, Yunanlıların Olimpos dağına oturttukları Tanrılar adına koydukları "düşünmeden yaşamak" kuralına karşı akli savunmanın bedelini, kendi elleriyle canına son vererek sonsuzlaştırmıştı.

Andre Vaselius, Orta Çağ karanlığında, ölü bedeni üzerindeki tıbbi araştırma yasağı yüzünden, kan dolaşımını kanıtlamak için, kendi bedenini kesip damarlarını sergilemişti.

Giardano Bruno, Evrenin ve Dünyanın gerçeklerinin Kutsal Kitaplara uymadığını söyledikten sonra Roma meydanında canlı canlı yakıldı. Bugün, bilim Giardano Bruno'nun söylediklerini kanıtlayarak anısını bilimsel bir kutsallığa taşıdı.

İnsanla maymun arasında, Sokrates, Andre Vaselius ve Giardano Bruno kadar fark vardır. Bu yargının dışında davranan 21. yüzyıl *homo sapiens*leri, sadece iki ayak üstüne kalkabilmiş ve konuşabilen maymundur; daha ötesi değil.

İnsanoğlu, kapitalizmi icat etti; ve tüketti.

Şimdi tüketimini sürdürmek için yeniden üretmesi gerekiyor.

Ve tükettiği, kendisi olduğu için, yeniden üretiyor kendini laboratuvarlarda ve cam fanusların ve tüplerin içinde; biyo-kimya deneylerinde.

İnsanoğlu, sadece bir biyo-kimyasal organizmadır bundan sonra; "insan" değil. "yaşamak/ sade yaşamak/ yosun, solucan harcı" dediği gibi Şair'in; insan sadece yaşamaktadır artık.

Son söz bir kutsal kitaptan: "Güneşin battığı zamana yemin olsun ki/ insanoğlu yanılmaktadır"

Evet, insanoğlu yanılmakta ve kendi güneşini batırmaktadır; geleceği, karanlık bir gecedir.

Vedat KOÇAL

vedat.kocal@politikadergisi.com

Devam Eden İçerik: [14 Şubat Yazısı II: Sevda Üstüne Denemeler II: "Seksin Politik Ekonomisine İlişkin Etimolojik Bir Deneme"](#) [2]

Yorumlar

- [E-Dergi Yazıları](#) [3]
- [Güncel](#) [4]
- [Kültür/Sanat](#) [5]

Kaynak URL (04/05/2024 - 03:03 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/14-subat-yazisi-sevda-ustune-denemeler-i-asksiz-gelecege-agit>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/vedat-kocal>
[2] <https://www.politikadergisi.com/makale/14-subat-yazisi-ii-sevda-ustune-denemeler-ii-seksin-politik-ekonomisine-iliskin-etimolojik-bi>
[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/e-dergi-yazilari>
[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>